

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7755/2022
13.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Зорана Хаџића, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 920/22 од 09.03.2022. године, у седници одржаној 13.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 920/22 од 09.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 920/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1117/21 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је обавезана тужена да јој на име неисплаћене личне инвалиднине друге групе и права на додатак за негу и помоћ другог степена исплати износе, са каматом, наведене у том ставу изреке, за период од октобра 2012. године до јула 2015. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезана тужена да тужиљи на име додатка за негу и помоћ другог степена исплати износе, са законском затезном каматом наведене у том ставу изреке, за период од октобра 2012. године до јула 2015. године. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 471.216,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршност одлуке па до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 920/22 од 09.03.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 1117/21 од 18.11.2021. године, у делу става првог и другог изреке, којим је одлучено о камати на досуђене износе главног дуга за период од дана доспелости сваког појединачног износа дуга па до дана подношења тужбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања питања од општег правног интереса, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију туженог.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законски услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је исплата камате тужиљи на неспорни износ главног потраживања по основу неисплаћене личне инвалиднине друге групе и додатка за негу и помоћ другог степена, а побијана одлука не одступа од судске праксе да је основ потраживања тужиље накнада штете због чега тужена камату дугује од дана доспећа сваког појединачног износа неисплаћене разлике тужиљи на име личне инвалиднине и додатка за негу и помоћ другог степена, на основу одредбе члана 186., у вези члана 277. Закона о облигационим односима.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како је ревизија тужене изјављена против другостепене пресуде којом је одлучено о камати као споредном захтеву тужиље, следи да није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**